

χουν πεποίθησιν εις τὰς δυνάμεις των, ἐφ' ὅσον δι' αὐτῶν ἐπιδιώκεται ἡ πραγματοποίησις ἠθικῶν σκοπῶν· τοὺς διδάσκει νὰ εἶναι εὐέλπιδες, νὰ ἀτενίζουσιν μὲ πίστιν πρὸς τὸ μέλλον καὶ τοὺς προετοιμάζει διὰ τὴν βιοπᾶλιν.

Τὸ σχολεῖον ὑποβάλλει εἰς τοὺς μαθητὰς τὴν συνήθειαν νὰ χρησιμοποιῶσι ὅλας τὰς δυνάμεις καὶ τὰς ἐνεργείας των λογικῶς καὶ ἁρμονικῶς, νὰ ἐνεργοῦν ἐσκεμμένως καὶ αὐτοτελῶς καὶ ἰδίως νὰ διευθύνουν αὐτενεργοῦντες αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τὴν μόρφωσιν τοῦ χαρακτῆρος των δι' ἀτομικῆς προσπάθειας ἐν μέσῳ τοῦ χειμάρρου τοῦ κόσμου. Μόνον, ἐὰν κατορθώσωμεν νὰ μορφώσωμεν τὸν χαρακτῆρα τῶν παιδῶν μας οὕτω, τότε θὰ ἐξασφαλίσωμεν τὴν πρόοδόν των εἰς τὸ μέλλον ἐπ' ἀγαθῇ τῆς κοινωνίας μας.

ΑΙ ΠΛΑΝΑΙ ΤΩΝ ΧΙΛΙΑΣΤΩΝ

— Ἱστορικῶς, Γραφικῶς, λογικῶς καὶ μαθηματικῶς ἀσύστατοι.

Βλέπετε μήτις ὑμεῖς πλανήσῃ πολλοὶ γὰρ ἐλεύθονται ἐπὶ τῇ δογματικῇ μου λέγοντες ἐγὼ εἰμὶ ὁ Χριστὸς καὶ πολλοὺς πλανήσουσι.

«Καὶ πολλοὶ ψευδοπροφήται ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι πολλοὺς».

Ματθ. 24, 5, 11.

Βλέπετε μήτις ὑμῶν ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν. (Κολα. 2, 8).

Τοῖς ποθοῦσι τὴν ἀλήθειαν

Ἦσται νὰ μὴ ἦρουν τὰ ποικιλόνομα ἀνατρεπτικὰ συστήματα πάσης ἠθικῆς βίσεως καὶ χριστιανικῆς ἀληθείας, ἐπ' ἐσχάτων ἐνεφανίσθη καὶ πάλιν ἡ ἐν ἀρχῇ τοῦ χριστιανισμοῦ παρουσιασθεῖσα ἀρετὴ τῶν Χιλιαστῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν—Παρουσιασταί.

Ὁ ὀργασμὸς καὶ ἡ ὁρμὴ ἀφ' ἐνὸς τῶν φανατικῶν ἐπιπέδων τῆς ἀρέσεως ταύτης, τὸ ἀσθονὸν χρέμα ἀφ' ἑτέρου, τὸ ἀλύπητα δαπανώμενον διὰ προσεκλευτικῶς σκοποῦς, ἐσκανδάλιζε πολλὰς συνειδήσεις καὶ εἰς περισσοτέρους ἐπέφερε χλιαρότητα πρὸς τὴν πίστιν. Διότι οἱ Παρουσιασταὶ χάρις εἰς τὰ ἐξ Ἀμερικῆς κομιζόμενα ὑπεράφθονα δολλάρια διενεργοῦσι διαλέξεις εἰς τὰς καλύτερας αἰθούσας ἀντι κολοσσίου οὐνοκίτου, οὐ μόνον εἰς τὰς πόλεις ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ χωρία τῆς Ἑλλάδος, διαβίδουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δωρεὰν περιοδικὰ ἐπὶ ἐκλεκτοτάτου χάριτος καὶ διαφημίζουσι διὰ τῶν ἐφημερίδων ἀντιγενναίων ποσῶν τὰ συγγράμματά των. Κηρύττουσι, δέ, ὅτι ὁ Χριστὸς εἶναι ἄνθρωπος καὶ ὅτι ἔβη τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1925, ἵνα βασιλεύσῃ βασιλείαν ἐπίγειον ἐπὶ τῆς γῆς χίλια ὀλόκληρα ἔτη. Καὶ καλοῦσι πάντας νὰ πιστεῦ-

σῶσιν εἰς τὰ διδάγματα των, ἄλλως τιμωρία ἀνεύκτου ἀναμένει τοὺς ἀπιστήσαντας. Ἐνταῦθεν δὲ διακαλοῦνται τὰ θεμέλια τῆς χριστιανικῆς πίστεως, χαλαρώνουσι τοὺς ἠθικοὺς δεσμοὺς διότι δι' ἐσχυρίζονται, ὅτι καὶ ὁ Νέρων εἶναι δυνατὸν νὰ σωθῇ, νεκρώνουσι πᾶσαν πρόοδον καὶ ἐργασίαν, διότι θύναται ἡ φύσις τοῦ ἀνθρώπου, ὅτι ἢ ἀνταίγια ἢ εὐτυχία τοῦ 1925, τὴν ὅποιαν εἶναι δυνατὸν καὶ ὁ κικουργότερος τῶν ἀνθρώπων νὰ δοκιμάσῃ.

Ἡμεῖς τὰς ἀλλοκότους ταύτας ἰδέας καὶ τὰς τρομακτικὰς συνεπείας ἔχοντες ὑπ' ὄψιν, ἵνα διαφυλάξωμεν τοὺς ἀληθινοὺς πιστοὺς, διενηργήσαμεν διάλεξιν ἐπιστημονικὴν ἐνώπιον ἐπιστημόνων καὶ ἄλλων, προβαίνομεν δὲ ἤδη εἰς τὴν ἐκτύπωσιν τῆς πραγματικῆς ἡμῶν ταύτης πρὸς διακώτησιν πατρῶν τῶν ἀληθῶς εὐγενῶν ψυχῶν, καὶ τῶν ποθεύοντων τὴν ἠθικὴν βελτίωσιν τῆς κοινωνίας διὰ τῆς ἐμπειδωτῆς ὑγιῶν ἀρχῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, αἵτινες ἐγγυῶνται τὴν πραγματικὴν εὐημερίαν τοῦ κόσμου.

ΣΗΜ. ΔΙΕΥΘ. Ἐξέγυστα κληρικὴ τυσιογνωμία πρὸ καιροῦ εἶχαν ἐπιτρέψει ἡμῖν τὴν δημοσίευσιν τῆς κατωτέρω περὶ χιλιαστῶν πραγματικῆς ὁπότεν ἠθέλωμεν κρίνει σκόπιμον. Ἦδη ἐξ ἀφορμῆς τοῦ περὶ τῶν τέως ἱεροφάτων τοῦ ἐνταῦθα ἱεροῦ νεοῦ Ἀγ. Διονυσίου Θερούδου παραδιδόμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν τότεν σαφῆ καὶ σοφὴν ταύτην πραγματείαν διὰ τοῦ περιοδικοῦ μας. (Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ—ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἀπὸ μικροῦ αἱ σχέσεις ἐκκλησίας καὶ πολιτείας δὲν εὐρίσκονται εἰς καλὸν σημεῖον. Ἡ πολιτεία κέρεται λίαν στραπικῶς πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅχι μόνον δὲν συνδράμει ταύτην ἀλλὰ συστηματικῶς περιφρονεῖ καὶ διὰ τῆς συμπεριφορᾶς τῆς ἀτιμάζει τὴν μητέραν Ἐκκλησίαν ἵνα μὴ τι χεῖρον εἴπωμεν. Ἐνθυμείται τὴν Ἐκκλησίαν μόνον ὅσάκις πρόκειται νὰ διαρπάσῃ μοναστηριακὰ κτήματα ἢ νὰ ψηφίσῃ νόμους ἀντιστρατευομένους πρὸς τοὺς θεμελιώδεις Κανόνας τῶν 7 Οἴκου. Συνόδων ἢ ὅσάκις θέλει νὰ τὴν μεταχειρισθῇ ὡς ὄργανον ἐπιτεύξεως τῶν σκοπῶν τῆς. Εἶναι λυπηρὸν διότι οὕτω ἀσυστόλως κέρεται ἡ ἀχάριστος κόρη Πολιτεία πρὸς τὴν εὐλόστορον μητέρα Ἐκκλησίαν. Δησημοῖ ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ ὡς φυλὴ καὶ ὡς κράτος τὸ πᾶν σχεδὸν ὀφείλει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Καὶ ἤδη ἐν ᾧ ἐπιτρέπει ὁ Ἄρειος Πάγος νὰ τηρῇ μυστικὰ ἔγγραφα ἀπαγορεύει τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐν ᾧ ἐξεγείρεται κατὰ τῆς Τουρκικῆς αὐθιρεσίας αὕτη κέρεται ἔτι ἀπεθέτερον καὶ ἱταμότερον ζητοῦσα διὰ τοῦ Εἰσαγγελέως νὰ ἐξανγκασθῇ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος νὰ δημοσιεύσῃ τὰ πρακτικὰ τῆς.....

Καὶ ἐν ᾧ ἐπισήμως παρενρίσκειται διὰ τοῦ κ. Υπουργοῦ τῆς Παιδείας εἰς τὰ ἐγκλίνα προπαγανδιστικῆς ἐν Ἀθήναις σχολῆς ἀφαιρεῖ τὰ οἰκόπεδα καὶ κτήματα τῆς Ριζαρείου σχολῆς κλπ. Θεοῦ Κύριε φυλακὴν τῷ στόματι μου... ἵνα μὴ ἀναφέρω καὶ τί ἄλλα... κατὰ τῆς ἐπισήμου Ἐκκλησίας μηχανᾶται. Καὶ οὕτω γεννᾶται τὸ ἐρώτημα τίς ἢ ἐπικρατοῦσα Ἐκκλησία ἐν